

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13240** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КФН срещу Решение № 214506/11.09.2019 г., постановено по НАХД № 7357/2019 на СРС, НО, 105 състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление № Р-10-445/09.04.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, в частта с която на ЗД [фирма], на основание чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, като санкцията е намалена на 2 500 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на оспореното решение, в частта с която е намалена наложената санкция. Твърди се, че същото е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт В..

Ответникът – ЗД [фирма] – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че в КФН управление "Застрахователен надзор" е постъпила жалба с вх.№ 91-02-34 от 10.01.2019 г. от М. А. Т. във връзка с непроизнасяне от застрахователното дружество по заведена претенция № [ЕГН] от страна на Т.

С писмо от 14.01.2019г. КФН изисква от ответника по касационната жалба да представи документи във връзка със заведената щета. След постъпване на изискваната документация свидетелят А. е установила, че в застрахователното дружество е била заведена претенция на 31.01.2018 г. относно настъпило застрахователно събитие - увреждания на лек автомобил, за който имало сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. На същата дата на завеждане на претенцията пред дружеството са били представени документи, необходими за определяне на основанията и размера на претенцията, както и бил извършен оглед на автомобила, въз основа на който е съставен опис на констатираните увреждания, и след тази дата не се били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията съгласно чл. 106 ал.3 от КЗ.

С платежно нареждане от 18.01.2019 г. застрахователят се е произнесъл по претенцията, като е изплатил сумата в размер на 172.10 лева.

Въз основа на горните констатации проверяващите достигнали до заключението, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението си да се произнесе по заведената претенция в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства.

Срещу ЗД [фирма] бил съставен АУАН № Р-06-111 от 13.02.2019 г.. Актът бил предявен на упълномощен представител на дружеството, който го подписал без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № Р-10-445 от 09.04.2019г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество е неправилно.

Съставените АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са

представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите”, съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл.106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред въззивната инстанция, ЗД [фирма] не е изискала допълнителни доказателства от М. Т. за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Последното представено доказателство по претенцията е от 31.01.2018 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 21.02.2018 г. Дружеството е изплатило застрахователното обезщетение на 18.01.2019 г., с което е извършило посоченото нарушение.

Извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-501/29.06.2017 г., а именно 13.12.2017 г., с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената имуществена санкция е в размер на 4 000 лв. Неправилна е преценката на СРС, че следва да бъде намален размерът на наложената санкция, тъй като обезщетението е изплатено преди съставянето на АУАН, като същото е в нисък размер – 172, 10 лв. Следва да се отбележи, че обезщетението е изплатено със закъснение от повече от 10 месеца и след започване на проверка от контролните органи на КФН. Предвид това и съобразявайки факта, че нарушението е повторно, касационният състав намира, че наложената санкция в размер на 4 000 лв. съответства на характера на нарушението и не следва да бъде намалявана.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд, относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

Предвид изхода на делото, на основание чл.63 ал.3 /нова –ДВ бр.94 от 2019г./ от ЗАНН разноси се дължат на касационния жалбоподател по реда на АПК, които са своевременно заявени. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноси в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 214506/11.09.2019 г., постановено по НАХД № 7357/2019 на

СРС, НО, 105 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-445/09.04.2019 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, в частта с която на ЗД [фирма], на основание чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ

ОСЪЖДА ЗД [фирма] с ЕИК [ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100/сто/ лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.